

அன்பே

உனக்கும்த் எனக்கும்த் என்ன சொந்தம்
உன்னோடும் எனக்கென்ன பந்தம்

அலைஅலையாய்த் உன் நினைவு வந்து
என் மனமலையில் மோதுகையில்
சிறு மண்மடைய்த் சரிந்து போகிறேன்
ஓர் பனி போலக் கரந்து போகிறேன்.

தொலைதிரும் நீ வாழ்ந்தாலும்
உன் நினைவுகளோடும் தான் நான்
தினம் வாழ்கிறேன்.

கூளிரிலே இதமான போர்வையாய்த்
வியர்க்கையில் கூளிர் தன்றலாய்த்
மழயிலே ஓர் கூடையாய்த்
வெயிலிலே நிழல் தரு மரமாய்த்
தனிமையில் கட்டவே துணையாய்த்
கால்களில் தழுவுகின்ற கடல் அலையாய்த்...
உன் நினைவுகள் எப்போதும்
என்னோடும் தான்

ஓ... இது தான் காதலா!
இது காதலெனும் பந்தத்தில்
வந்த சொந்தமா?
உனக்கு ஒன்று திரியுமா?
திரும்பத்திலும்
உடல் இணைவதிலும் தான்
காதல் வாழும்னெறில்லை
அன்பு நூலின் அதிசயப் பிணைப்பில்
நடுஞ்சில் வாழ்வதும் காதல்

நினைவுகளின் தொடுகளிலே
உயிர்ப்பிக்கள் சிலிரக்கின்ற
என் மனமென்னும் தோட்டத்தில்
உனக்காகத் துளிர்த்த காதல்

இன்று எனக்குள்ளே
விருட்சமாய்த் வியாபித்து
பக்களாய்த் பித்துக் குலுங்கி
அழகாய்த்
கனி தரும் இனிமையாய்த்

இது நீ எமான காலத்தின்

□ ... □□□□□□□□ □□□□□□ !

Written by சந் திரவதனா

Friday, 03 July 2009 16:39 - Last Updated Wednesday, 15 July 2009 08:09

வகேமான ஓட்டத் திலும்
அன்பு வரேன் ஆழமான ஊன்றலில்
நின்ற வாமும் உண்மகைக் காதல்

□□□□□□□□□□

□□□□□□□□

February-1999

[Comments](#)